

Глава 3: **Водните лилии**

Стремежът към красота, хармония, съвършенство, но и към притежание на духовни или материални ценности, често ни загатва, че **успехът ни зависи от силата на съкровения ни желания**. Достатъчно е да пожелаем от все сърце и да почерпим от изобилието, което ни заобикаля. Така, увлечени от атракциите, които Животът ни предлага, ставаме все по-ненаситни и **ненаситни**. Пожелаваме да имаме от всички красиви неща, да вкусим всички изкусни ястия, да опитаем всички удоволствия, да изучим всички тайни познания, да се ползваме от всички блага. (стр.131-132,163,189) Започваме да изпитваме **неудържима страст** към живота, която така разпалва Огъня в нас, че „Вестителят на боговете“ все по-често сигнализира, че сме на път да пресушим нашия „Енергиен поток“. (стр.99,102,115-117,175,179) Един ден срещаме Любовта, за която толкова дълго сме мечтали. (стр.133) Тогава, с горчивина осъзнаваме, че докато сме късали безпощадно „цветята на живота“, сме оставили без вода нашите „Водни лилии“ - нашите най-съкровени желания, с които сега искаме да очароваме и пленим нашата „нова“ Любов. (стр.15,99,111,144,183,190,191) Мъжките и женските полови органи са като „Водни лилии“, нуждаещи се от грижи, любов и свежа вода, за да обновяват живота ни. Когато отношенията между мъжа и жената, но също и между майката и детето, а и бащата и детето, са нехармонични и лишени от радост, взаимност и любов, подхранващите нашите „Водни лилии“ води застояват и задържат все повече токсични метаболити, застрашаващи здравето на гърдите, яйчиците и простата. Нашите „Водни лилии“ страдат най-много от проявата на разрушителни емоции. (стр.33,54,112,132) Прекомерната сексуалност, придружена от неудовлетвореност и ненаситност, които подхранват апетита за храна, емоции и придобивки, изтощава бързо жизнената енергия и оставя **безплоден Духовния стремеж**. Бъбречната слабост и малодушието създават „благоприятна среда“ за развитие на хормонално-зависими злокачествени заболявания. (стр.96-99,106,111,159,133,162,190,195)

Ако бяхме осъзнали на време, че **за да получаваме трябва и да даваме, поради простата причина, че нямаме достатъчно сили да асимилираме цялата получена енергия**. А това е основният принцип на физиката и термодинамиката... Трябва да даваме поне толкова, колкото получаваме, като приспадаме отработената енергия, която никога не се губи в Природата. Също така, когато изразходваме повече енергия отколкото имаме, рискуваме да се разболеем и да заживеем на кредит, защото сме изразходвали преждевременно, това с което разполагаме – нашето здраве. По пътя на лишението, ограничението и въздръжанието бихме могли да възстановим енергийния дисбаланс, който сме създали при едно такова развитие на обстоятелствата.

„За Любовта“ и „с Егото“ са двете битки, които трябва да водим до смърт. В първата - Любовта трябва да спечели, а във втората - Егото трябва да загуби. И при двата резултата обаче, Смъртта е победена. За да спечелим трябва да се научим на търпение, грижа, постоянство, вяроност, себеотдайност, чистота, себеотрицание, смирение, вяра. (стр.37,114,133,137,146)